

Analysis and Study of the Story of Dezh-e Hushroba Based on William Glasser's Choice Theory

Anahita Chitgarzadeh, Nozhat Noohi, Touraj Aghdaie*

PhD Student, Persian Language & Literature, Zanjan Branch, Islamic Azad University, Zanjan, Iran.
Assistant Professor, Department of Persian Language & Literature, Zanjan Branch, Islamic Azad University, Zanjan, Iran. * Corresponding Author, nnoohi@iau.ac.ir
Associate Professor, Department of Persian Language & Literature, Zanjan Branch, Islamic Azad University, Zanjan, Iran.

Abstract

In this article, we analyze the story of Dezh-e Hushroba from a psychological point of view, relying on the Choice Theory, in order to examine this story beyond pure mystical theories. Three brothers choose their own path. The king is concerned about the safety of his children. The king of China takes a special behavior when facing each of the brothers. Their ways of behavior according to the Choice Theory is based on its main components: responsibility, realism and choice of the subject of this article. In general, Choice Theory explains why and how people behave. Choice Theory believes that everything that happens to us is a behavior. And all behaviors are motivated from within us and are aimed at a goal. The goal of every behavior is to satisfy one of our five basic needs: love and belonging, power, fun, freedom, survival, and survival. In this article, we studied the behavior of princes from the perspective of selection theory and came to the conclusion that love and freedom are more prominent in the elder brother, power is more prominent in the middle brother, and love is more prominent in the younger brother. In the father (the king), the survival component prevails, and in the king of China, the power component is more obvious. In this story, the desired world and its effect on the movement of the princes and the change of their attitude have been considered. The present article is done in a library method with an analytical-descriptive approach.

Keywords: Choice Theory, William Glasser, Dezh-e Hushroba, Masnavi, Power, Love, Freedom.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۲/۱۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۴/۲۹

مقاله پژوهشی

فصلنامه علمی عرفان اسلامی
دوره ۲۲-شماره ۸۴-تابستان ۱۴۰۴-صص: ۳۰۷-۳۳۰

تحلیل و بررسی داستان دژهش ربا بر اساس نظریه انتخاب ویلیام گلسر

آناهیتا چیتگرزاده^۱

نرhet نوحی^۲

تورج عقدایی^۳

چکیده

در این مقاله به واکاوی داستان دژ هش ربا از منظر روان شناسی با تکیه بر نظریه انتخاب می پردازیم تا این داستان را از ورای نظریه های عرفانی ناب بررسی کنیم. سه برادری که هر یک راهی را برای سلوک خود برمی گزینند. پادشاهی که نگران سلامت فرزندان خود است. پادشاه چین که در مواجهه با هر یک از برادران رفتار خاصی را در پیش می گیرد. شیوه های سلوک آنان با توجه به نظریه انتخاب و مؤلفه های اصلی آن مسئولیت پذیری، واقعیت پذیری و انتخاب موضوع این مقاله است. به طور کلی تئوری انتخاب توضیح می دهد که افراد چرا و چگونه رفتار می کنند. تئوری انتخاب معتقد است هر آنچه از ما سرمی زند یک رفتار است. و همه رفتارها از درون ما برانگیخته می شوند و معطوف به هدفی هستند. هدف هر رفتار ارضای یکی از پنج نیاز اساسی ماست: عشق و احساس تعلق، قدرت، تفريح، آزادی، بقا و زندگاندن. در این مقاله شیوه سلوک شاهزادگان، از منظر تئوری انتخاب را بررسی کردیم و به این نتیجه رسیدیم که در برادر بزرگتر، عشق و آزادی، در برادر میانی، قدرت و در برادر کوچکتر، عشق برجسته تر است. در پادشاه پدر مؤلفه بقا غلبه دارد و در پادشاه چین مؤلفه قدرت بارز تر است. در این داستان دنیای مطلوب و تأثیر آن در حرکت شاهزادگان و تغییر نگرش آنان مورد توجه قرار گرفته است. عشق به سرزمین پدری جای گاه ضعیف تری در دنیای مطلوب آنان می گیرد و سرزمین، پادشاه و دختر پادشاه چین در دنیای مطلوب آنان برجسته تر می شود. هر یک از شاهزادگان مسئولیت انتخاب خود را می پذیرد و بهای انتخاب خود را می برد. در این داستان به طرز بارزی تفاوت دنیای ادراکی شاهزادگان با پدرشان و با یکدیگر بیان شده است. مقاله حاضر به روش کتابخانه ای با رویکرد تحلیلی - توصیفی انجام شده است.

کلیدواژه ها: تئوری انتخاب، ویلیام گلسر، دژ هش ربا، مثنوی، قدرت، عشق، آزادی.

۱- دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

۲- استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران. نویسنده مسئول:

Noohi_Nozhat@yahoo.com

۳- دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

پیشگفتار

داستان دژ هش ربا آخرین داستان بلند مثنوی است که ناتمام باقی می‌ماند و مولانا در پایان کتاب، ادامه راه و انتخاب راههای طی طریق را بر عهده ره gioyan می‌گذارد تا بر اساس دریافت‌های خود به وصول حقیقت نائل شوند. او در این داستان تمام نکته‌های گفتی را می‌گوید و سالک را با انتخاب‌هایش به خود وامی‌گذارد. استاد جلال الدین همایی در تأویل و تفسیر این حکایت می‌نویسد: «مهاجرت شاهزادگان از وطن موروثی اشارت است به آن صنف از سلّاک طریق که به عقاید تقلیدی موروثی بسته‌نمی‌کنند و خود در صدد تحقیق و تحری حقیقت برمی‌آیند. بزرگ‌ترین خطروی که متوجه این جماعت است همان شقاوت و خسaran ابدی است که پدر شاهزادگان یعنی عقل مصلحت‌بین و دوراندیش که ملّابر مصالح امور دنیوی باشد ایشان را نصیحت‌کرده و از رفتان به دژ هش ربا بر حذر داشته‌بود، چراکه این مهاجران آرامش و آسایش گذشته خود را از دست‌می‌دهند و قدم به راهی می‌گذارند که در هر قدمش هزاران هول و خطر در کمین آن‌هاست.» (همایی، ۱۳۹۴: ۲۷ و ۲۸) در این مقاله به واکاوی داستان دژ هش ربا از منظر روان‌شناسی با تکیه بر نظریه انتخاب می‌پردازیم تا داستان را از ورای نظریه‌های عرفانی ناب بررسی کنیم.

ویلیام گلسر (William Glasser) در سال ۱۹۸۸ نظریه انتخاب را ارائه کرد. او در این نظریه توضیح می‌دهد که ما تمام افکار و اعمال‌مان را مستقیم و تقریباً تمام احساسات و بخش‌عمده‌ای از سازوکار بدن‌مان (وضعیت فیزیولوژیک) را به‌طور غیرمستقیم انتخاب می‌کنیم. بر اساس این نظریه آنچه از ما سر می‌زند رفتار است با چهار مؤلفه – فکر، عمل، احساس و فیزیولوژی – و تمامی رفتارهای ما پاسخی برای ارضی نیازهای اساسی است. این نیازها مبنای ژنتیکی دارند و سطح شدت هر نیاز می‌تواند متفاوت باشد. نیازها در تئوری انتخاب سلسله‌مراتبی نیستند، بلکه درجه اهمیت هر نیاز در هر فرد توسط شدت آن نیاز در او تعیین می‌شود. این نیازهای اساسی عبارتند از: بقا، عشق، آزادی، قدرت و تفریح. او بدون درنظر گرفتن گذشته فرد و با تکیه بر مسئولیت‌پذیری انسان را مسئول تمام انتخاب‌هایش می‌داند.

بیان مسئله:

نظر به اهمیت پیوند روان‌شناسی نوین و نظریه‌های متأخرین در این حوزه از جمله تئوری انتخاب، مطالعه بینامتنی متون کلاسیک ادبی از جمله مثنوی گران‌سنگ مولانا ما را در رسیدن به دریافت‌های عمیق‌تر و خلاقانه‌تر اثر یاری می‌کند.

سوال پژوهش:

با تأکید بر نظریه انتخاب چه مفاهیم مشترکی بین سیر و سلوک این سه برادر قابل دریافت است؟
نحوه بازنمایی مؤلفه‌های نظریه انتخاب در این داستان چگونه است؟

پیشیه پژوهش:

درباره داستان دژ هش‌ربا تا کنون پژوهش‌های بسیاری انجام‌شده و مقالات بسیاری نوشته شده‌است. جلال الدین همایی در کتابی مستقل به نام "دژ هش‌ربا" به بررسی این داستان پرداخته است. زرین‌کوب در کتاب بحر در کوزه و مهدی سیاح‌زاده در کتاب پیمانه و دانه بخش‌هایی از کتاب خود را به بررسی این داستان اختصاص داده‌اند.

امینی، آناهیتا. (۱۳۹۹)، رساله‌ی دکترای خود را به این موضوع اختصاص داده و به تحقیق درباره نظریه انتخاب با عنوان "تحلیل رویدادهای شاهنامه بر مبنای تئوری انتخاب گلسر با نگاهی به اندیشه‌های ایران باستان" پرداخته است.

آناهیتا امینی و قدمعلی سرامی (۱۴۰۱)، "کارکرد تربیتی اسطوره فریدون و ضحاک بر مبنای تئوری انتخاب گلسر"

احمد تمیم‌داری، شیوا دولت‌آبادی و شهناز عبادتی (۱۳۹۸)، "بررسی تطبیقی داستان جاناتان مرغ دریایی و داستان مرغان در منطقه‌ی انتخاب گلسر"

فهمامی زهره، پورآلاشتی حسن، روحانی مسعود و گرجی مصطفی (۱۴۰۱)، "بررسی و تحلیل دنیای مطلوب از منظر عین القضاط همدانی و روزبهان بقلی با توجه به نظریه انتخاب ویلیام گلسر".

ملحوظ است که پیش از این تحقیق مستقلی در بررسی داستان دژ هش‌ربا با رویکرد تئوری انتخاب صورت نگرفته است.

ضرورت و اهمیت پژوهش:

آموزه‌های عارفانی چون مولانا تاریخ‌ساز هستند و محدود به زمان و مکان خاص نیستند. هر نسلی و هر نحله فکری می‌تواند آن را با زبان، بینش و نگرش خود مطالعه و بررسی کند. در دنیای مدرن که

روان‌شناسی جای‌گاه بر جسته‌ای دارد خوانش، تاویل و تفسیر متون عرفانی با علوم روز می‌تواند ارتباط عمیق‌تری بین دنیای مدرن و سنتی ایجاد کند. ادبیات و روان‌شناسی بر یکدیگر تأثیر و تأثیر متقابل دارند و این فرایند تأثیرگذاری و تأثیرپذیری به فهم بهتر موضوع کمک می‌کند تا روزنه‌های جدیدی از اسرار نهفته در کتبی چون مشنوی را بر ما بگشايد. بهره‌گیری از "نظریه انتخاب" می‌تواند ما را در رسیدن به این هدف یاری‌کند و جای‌گاه امروزی کاربرد روان‌شناسی مثبت‌اندیشی و واقعیت‌درمانی را در بهبود کیفیت جامعه بیان کند.

مبانی تحقیق

خاستگاه و مبانی تئوری انتخاب

ویلیام گلسر روان‌شناس پیشرو و شهیر بین‌المللی بود که در طی دوران زندگی خود همواره در پی یافتن پاسخ این پرسش بود که چرا انسان‌ها در روابط خود ناخشنودند؟ او در سال ۱۹۶۵ نظریه جدیدی در خصوص آسیب‌شناسی روانی اختلالات رفتاری و روانی و روش درمان آن‌ها ارائه نمود و آن را واقعیت‌درمانی نامید. در این کتاب او ادعامی کند: زیرساخت‌های اصلی اختلالات روان‌شناسختی "مسئولیت‌گریزی" و "نادیده‌انگاری واقعیت" است. گلسر راه درمان و کاهش بیماری‌های روانی را ترکیب متعادل شفقت و مهربانی و مسئولیت‌پذیری بیش‌تر و رویارویی با واقعیت‌های زندگی می‌داند. وی در سال ۱۹۹۴، تئوری انتخاب را به عنوان تئوری پشتیبان رویکرد واقعیت‌درمانی ارائه کرد. به طور کلی تئوری انتخاب توضیح‌می‌دهد که افراد چرا و چگونه رفتار می‌کنند.

۱- رفتار Behavior

هر رفتاری که از انسان سر می‌زند هدف‌مند و عمومی است. "رفتار انسان از تفاوت و شکاف بین "خواسته" و "داشته" نشأت می‌گیرد. از چهار بخش: (الف) عمل (ب) فکر (پ) احساس (ت) فیزیولوژی یا عملکرد بدنی تشکیل می‌شود. رفتار کلی اغلب به ماشینی توصیف می‌شود که به عنوان واحدی منسجم عمل می‌کند. چرخ‌های جلو فکر و عمل و چرخ‌های عقب احساس و فیزیولوژی می‌باشند. هیچ یک از این بخش‌ها بدون دیگر بخش‌ها نمی‌توانند حضور داشته باشند. (ن. ک: صاحبی و سلطانی فر، ۱۳۹۷: ۴۷ و ۴۶)

تئوری انتخاب معتقد است هر آنچه از ما سرمی‌زند یک رفتار است و همه رفتارها: از درون ما برانگیخته‌می‌شوند و معطوف به هدفی هستند. هدف هر رفتار ارضای یکی از پنج نیاز اساسی ما است: ۱- عشق و احساس تعلق، ۲- قدرت، ۳- تفریح، ۴- آزادی و ۵- بقا و زنده‌ماندن. (گلسر، ۱۳۹۷: ۱۰)

تئوری انتخاب یک تئوری مبتنی بر روان‌شناسی کنترل درونی است که معتقد است گذشته بر زندگی کنونی ما اثر شگرفی داشته‌است، ولی تعین‌کننده رفتار بیرونی ما نیست. میزان مسئولیت‌پذیری، به رسمیت شناختن و احترام به واقعیت موجود و شیوه‌ای که برای ارضای نیازهایمان – با توجه به دو عامل پیشین – انتخاب‌می‌کنیم، رفتار کنونی ما را تعیین می‌کند.

بقا (Survival) این نیاز فیزیولوژیک شامل غذا، پوشش، مسکن، هوا، امنیت، گرما، سلامت جسمانی، میل و کشش جسمانی به انجام عمل جنسی است.

عشق (Love) و احساس تعلق: ما به عشق‌ورزیدن و مراقبت‌کردن از دیگران و نیز باور دوست‌داشتنی بودن نیاز داریم. این نیاز در بردارنده روابط خانوادگی، دوستی و رفاقت، روابط شغلی و روابط با آشنايان و اطرافيان است و به ما احساس پیوند و تعلق می‌دهد.

آزادی (Freedom): این نیاز روان‌شناختی به معنای استقلال و خودمختاری است: امکان و توانایی انتخاب کردن، آفریدن،

کشف کردن و بیان آزادانه خود، داشتن حریم شخصی، جایه‌جا شدن در محیط زندگی و احساس عدم محدودیت و اجبار در تعیین انتخاب‌ها و اراده آزاد.

تفریح (Fun): گرایش به لذت بردن از کار، شوخ‌طبعی حتی در مورد مسائل جدی، سرگرمی خاص خود را داشتن، علاقه‌مند بودن یا هیجان‌زده‌شدن در خصوص پروژه‌های کاری یا اوقات فراغت و تعطیلات از نیاز به تفریح نشأت‌می‌گیرد. (صاحبی و سلطانی فر، ۱۳۹۷: ۲۹ و ۳۰)

قدرت (Power) و پیشرفت: این نیاز برای به دست آوردن قدرت، پیشرفت، قابلیت و موفقیت هست. استثمار دیگران و رقابت از جمله راه‌هایی است که می‌تواند به ارضای این نیاز منتهی‌شود. این نیاز باعث بروز تعارض‌هایی بین خانواده، جوامع و ملت‌ها شد است. (ن ک: ووبولدینگ، ۱۳۹۴: ۵۲). این نیاز برای احساس توانمندی، ارزشمندی، پیشرفت و کارآمدی است. قدرت در تئوری انتخاب به معنای "قابلیت و توانایی" داشتن، احساس درونی خودشکوفایی و کنترل درونی داشتن است و با زورگویی یا سلطه بر دیگران متفاوت است. به تعداد افراد روی زمین می‌توان راه‌های متفاوتی برای تأمین نیاز به قدرت یافت. به طور کلی دو روش برای ارضای این نیاز می‌توان نام برد:

الف) کنترل درونی Internal Control: هرگاه فرد تشخیص دهد رفتار کلی یا هر جزء آن، او را به سمت ارضای نیازها و خواسته‌هایش سوق نمی‌دهد رفتار دیگری را انتخاب می‌کند.

ب) کنترل بیرونی External Control: فرد هیچ کنترلی بر عمل، فکر، احساس و یا حالت فیزیولوژیک خود ندارد.

۲- خواسته‌ها (دنیای مطلوب)

یکی دیگر از مبانی تئوری انتخاب خواسته‌هاست. بر اساس نظر گلسر، همه ما دنیایی به نام دنیای مطلوب داریم. تصویر ذهنی خاصی از یک جهان آرمانی و دلخواه که دوستداریم در صورت امکان در آن زندگی کنیم. با وجود آن که این دنیا در قسمت کوچکی از حافظه ما قرار گرفته است به نظرمی رسد هسته اصلی زندگی ما است. این دنیا هم‌زمان با تولد ما در ذهن‌مان ساخته‌می‌شود و در طی زمان تا لحظه مرگ بازسازی و بازآفرینی می‌شود. این دنیا شامل تصاویری از فعالیت‌هایی است که بیش از هر عمل دیگری برای مان لذت‌بخش و ارضانکنده نیازهای مان است. منبع تمامی انگیزه‌های خاص زندگی ماست. محتویاتی که در این دنیای مطلوب ذخیره‌می‌کنیم سه دسته‌اند ۱. افراد گوناگون و از جمله تصویری از خودمان که دائماً در حال تغییر است ۲. اموال و مادیات و چیزهای ارزش‌مند ۳. نظام باورها و عمیق‌ترین و مقدس‌ترین عقاید دینی و غیر دینی ما. از آنجاکه این مجموعه تجلی ذهنی دنیای ایده‌آل و مدینه فاضله هریک از ماست به آن دنیای مطلوب می‌گویند. (ن. ک: گلسر، ۱۳۹۹: ۱۰۵ و ۱۰۶)

۳- ادراک

انسان‌ها جهان پیرامون خود را از طریق سیستم ادراکی خود می‌بینند و ادراک یا دریافت‌های خود را در مکانی با نام "دنیای ادراکی" ذخیره‌می‌کنند. این سیستم ادراکی از دو فیلتر سطح پایین (دانش کلی) و سطح بالا (ارزش‌گذاری) تشکیل شده‌است. تصاویر وارد از جهان بیرون، از طریق دریافت کنندگان حسی، ابتدا وارد فیلتر دانش کلی شده، شناسایی، طبقه‌بندی و نام‌گذاری می‌شوند. چنانچه تصاویر شناسایی شده با خواسته یا نیاز ما ربطی داشته باشد، آن را توسط فیلتر سطح بالا ارزش‌گذاری می‌کنیم. فیلتر ارزش‌گذاری کمک‌می‌کند دنیای پیرامون خود را درک‌کنیم و درواقع بازتابی مستقیم از دنیای مطلوب است. (صاحبی، سلطانی فر، ۱۳۹۴: ۴۳)

برای فهم ادراک، اول باید بدانیم که پیامد ادراکی از ترکیب دو عنصر حاصل می‌شود: سطوح ادراک و دنیای ادراک‌شده. دروندادی که بنا داریم از دنیای خارج دریافت‌کنیم، ابتدا از طریق سیستم حسی و سپس از میان دو فیلتر مخصوص وارد مغزمان می‌شود که به‌واسطه یکی ادراک می‌کنیم (فیلتر دانش) و به‌واسطه فیلتر بعدی، درونداد ادراک‌شده را ارزش‌گذاری می‌کنیم. هزاران برداشت و ادراکی که ما در ذهن ذخیره‌می‌کنیم و در دنیای ادراک‌شده نگه‌می‌داریم، "همه دنیایی که می‌شناسیم" نام دارد. وقتی ادراک یا خواسته مطلوبمان را با ادراک کنونی چیزی که داریم، مقایسه‌می‌کنیم، در صورت منطبق نبودن این دو، تعادل ترازوی درونی مان به‌هم می‌خورد و دست به رفتاری می‌زنیم و در نتیجه، چرخه برونداد و درونداد کامل می‌شود. ما همیشه به‌منظور دست‌یابی به یک درونداد ادراکی خاص، رفتاری را

نسبت به دنیای اطراف به کارمی گیریم. تا وقتی زنده‌ایم این چرخه بدین طریق عمل خواهد کرد. (ووبولدینگ، ۱۳۹۴: ۷۴)

خلاصه داستان دزهش ربا

داستان قلعه ذات‌الصور یا دز هوش‌ربا (= هش‌ربا) آخرین داستان از داستان‌های مثنوی است که با بیشتر از ده داستان کوتاه دیگر همراه می‌شود و پس از آن در حالی که داستان در هاله‌ای از ابهام باقی‌می‌ماند آخرین جلد مثنوی به پایان می‌رسد. نام قلعه ذات‌الصور یا "دز هوش‌ربا" از خود مثنوی اخذ شده‌است و چون کلمه "هوش‌ربا" در بحر رمل مثنوی نمی‌گنجد مولانا آن را به صورت مخفف یعنی "هش‌ربا" آورد است.

غیر آن یک قلعه نامش هش‌ربا	تنگ ارد بر کله‌داران قبا
الله الله زان دز ذات‌الصور	دور باشید و بترسید از خطر
(مثنوی معنوی، د: ۶-۳۶۳۵-۳۶۳۴)	

خلاصه داستان این است که پادشاهی سه پسر داشت و پسران تصمیم‌گرفتند هم برای تفرج و هم برای نظم دادن به امور مملکت و رسیدگی به احوال رعایا سفری آغاز کنند و همه جا را سیاحت کنند. پادشاه با تصمیم فرزندانش موافقت کرد و از آنان خواست تا در طی سفر کارهایی را برای انتظام امور مملکت انجام دهند و البته از آنان خواست پیرامون قلعه‌ای که نامش "ذات‌الصور" یا "دز هوش‌ربا" است نروند و قلم به آنجا نگذارند که فرجامش شقاوت و بدیختی است. شاهزادگان به پادشاه قول دادند که به‌سوی آن قلعه نروند و پس از خداحافظی به راه افتادند و پادشاه بار دیگر به آنان یادآوری کرد که هرگز به سوی آن قلعه نروند. شاهزادگان با شادی و خوشحالی در سیر و سیاحت بودند که ناگهان به یاد دز هوش‌ربا افتادند. برخلاف سفارش‌های پدر و عهد و پیمانی که با وی بسته بودند به‌سوی آن قلعه رفتند. در این حکایت هر سه شاهزاده عاشق یک معشوق نادیده‌اند، و بی‌هیچ حساب‌تی به یکدیگر راه وصال او را می‌پیمایند. سه شاهزاده سفری را آغاز می‌کنند که چیزی جز دریافت حقیقت و معرفت عالم غیب نیست. آنان به بلوغی تازه دست یافته بودند که در پس آن نیازهای ناشناخته‌ای متجلی شده‌بود. نیازهایی که در وجود آنان عقیم مانده بود و با حرکت به سوی سرزمین چین در پی شکوفایی آن‌ها بودند تا در درون خود عشق، آزادی، بقا و شادمانی را متباورسازند. درباره این داستان تأویل‌ها و تفسیرهای بسیاری انجام شده‌است. انقره‌ی مراد از «شاه» را عقل کل می‌داند که جمیع عالم در قبضه اوست. و مراد از سه شاهزاده، عقل و روح و قلب. و مراد از «قلعه ذات‌الصور» عالم ناسوت و دنیای محسوس. (ر.ک: انقره‌ی، شرح کبیر: ج ۱۵: ۱۱۱۷) نیکلسون با اقتباس از انقره‌ی می‌گوید: موضوع این حکایت، داستان هبوط روح است به دنیای صور و تجربه‌های بعدی سالک در طلب حقیقت. «شاه»

عقل کلی را نمایش می‌دهد، و سه پسر او عبارتند از نفس و عقل و روح.(ر.ک: نیکلسون، دفتر ششم: ۲۲۲۲) با توجه به تحلیل‌ها و تفسیرهای عرفانی انجام‌شده هم‌اکنون به بررسی این موضوع از منظر روان‌شناسی با توجه به رویکرد انتخاب‌می‌پردازیم.

بررسی داستان دژ هش ربا بر اساس نیازهای اساسی

نیاز به بقا در پادشاه (پدر) و شاهزادگان

نیاز به بقا همانند سایر نیازها نوعی ساختار ژنتیکی قلمدادمی‌شود که در ژن‌های تمامی موجودات زنده نوشته شده است. هر قدر این احساس با عشق بیشتری همراه باشد کیفیت نیاز به این احساس عمیق‌تر، عاطفی‌تر و هوشمندانه‌تر است. (ووبولینگ، ۱۳۹۴: ۴۸)

الف. نیاز به بقا در پادشاه

در زندگی پادشاه احساس آسایش، امنیت و هماهنگی وجود داشت. با وجود قدرت و مکانت بسیار، بقای او وابسته به بقای فرزندانش بود و از درخت وجود آنان شادابی و طراوت می‌یافتد. چ از ره پنهان ز عنین پ—— می‌کشید ابی نخل ان پ—— تاز فرزند اب این چشمہ شتاب می‌رود سوی ریاض مام و بباب گشته جاری عینشان زین هر دو عین تازه می‌باشد ریاض والدین (مثنوی معنوی، د: ۶-۳۵۸۶-۳۵۸۹)

ب. نیاز به بقا در شاهزاده بزرگتر

در درون برادران کوچک‌تر درد و اضطرابی ناشی از ترس در غلیان بود. نگران رخدادی ویران‌گر یا دردناک در آینده بودند. این ترس، آنان را واداشت تا با استفاده از ابزار کنترل بیرونی "نصیحت"، تمام تلاش خود را بکنند تا مانع رفتن برادر بزرگ‌تر به سوی پادشاه چین شوند. که مکن زاخ طار خود را بی‌خبر ان دو گفتندش نصیحت در سمر هین منه بر ریش های ما نمک چون روی چون نبودت قلبی بصیر جز به تدبیر یکی شیخی خبیر (مثنوی معنوی، ۶: ۴۰۷۱-۴۰۷۵)

برادر بزرگتر که نگرانی برادران کوچکتر خود را می‌بیند در برابر آنان از انتخاب خود دفاع-می‌کند. او می‌داند که باید در خطری پایان ناپذیر زندگی را ادامه دهد. فردیتی مقدس وجود او را فراگرفته، به سوی خویش می‌خواند. به قول کیرکگور فقط خود اوست که می‌تواند بهماد شهسوار ایمان است یا نه. (ن.ک: کیرکگور، ۱۳۷۸: ۱۶) حرکت او به سوی عشقی نامتناهی، شوری و ایمانی در او آفریده است که در هر گام که به سوی هدف برمی‌دارد، بیشتر می‌شود. به نبردی بی‌امان با منیت خود می‌پردازد تا شایستگی لازم برای رسیدن به بارگاه پادشاه چین را کسب کند. او با گذر از ترس‌هایش بر اضطراب مرگ غلبه می‌کند و رهایی می‌اندیشد.

دعوی مرغابی‌ای کردست جان
کی ز طوفان بلا دارد فغان

زنده زین دعوی بود جان و تنم
من ازین دعوی چگونه تن زنم

(مثنوی معنوی، دا: ۴۰۶۳-۴۰۶۶)

در نهایت در انتظار عشوق عمرش به پایان می‌رسد.

رفت عمرش چاره را فرصت نیافت
صبر بس سوزان بد و جان برنتفت

(مثنوی معنوی، دا: ۴۶۱۵)

ج. نیاز به بقا در برادر میانی

برخلاف برادر بزرگتر، برادر وسطی بقایش را در قدرت می‌دید، افزون‌خواهی او در کسب قدرت به نابودیش منجر شد. کیرکگور بر این اندیشه اصرار می‌کند که از پارادوکس شیطانی جز با پارادوکس الهی نمی‌توان خارج شد. آن کس که گناه کرده است خود را بیرون از کلی، در رابطه با مطلق قرارداده است، اما به‌گونه‌ای منفی؛ او دیگر نمی‌تواند نجات یابد مگر این که به‌حاطر از دادن هر رابطه‌ای به‌کلی خود را در رابطه‌ای مثبت با مطلق قراردهد. (کیرکگور، ۱۳۸۵: ۱۵) تلاش برای بقای قدرت‌مندانه، هستی و قدرت شاهزاده جوان را به نابودی کشاند و او پی‌برد که هنوز آمادگی لازم برای شهسواری عشق و ایمان را ندارد.

با خود امد او زمستی عقار
زان گه گشته سرش خانه خمار

خوردہ گندم حله زو بیرون شده
خلد بر وی بادیه و هامون شده

نوحه‌می کرد این نمط بر جان خویش
گه چرا گشتم ضد سلطان خویش

(مثنوی معنوی، دا: ۴۵۹۱-۴۵۸۲)

استغفار و انابت از واژگانی هستند که در درون خود بیان‌گر آگاهی از انتخابی اشتباه هستند. شاهزاده میانی حالاتی غریب و عالی را تجربه می‌کند. او بلافاصله به گمگشتنی و وانهاده شدن خود پی‌می‌برد و پریشان و دردمند در پی آشتبای با خویشتن خویش بر می‌آید. او درمی‌یابد که با تبدل خویشتن خویش است که می‌تواند همه چیز را بازیابد.

آمد او با خویش و استغفار کرد با انابت چیز دیگر یار کرد

(مثنوی معنوی، د: ۴۵۹۲-۴۵۹۱)

د. نیاز به بقا در برادر کوچکتر

برادر کوچک‌تر متناهی را رهایی کند تا نامتناهی را به دست آورد. او به بقای ابدی می‌رسد.

نیاز به عشق و احساس تعلق

نیاز به عشق و برآورده شدن این نیاز بین پدر، مادر و فرزندان به طور خاص و انسان‌ها به طور عام، نیازی هویتی است که بر مبنای آن شخصیت وجودی هر فرد شکل می‌گیرد.

الف. عشق پادشاه به فرزندان خود

مولانا می‌گوید طراوت و خشکی باغ وجود پدر و مادر به چشم‌هه آب حیات فرزندانشان پیوند خورده است. و بقای آنان در گرو بقای فرزندانشان است.

از ره پن‌هان ز عني‌ن پسر می‌کشید ابی نخیل آن پدر

می‌رود سوی ریاض مام و باب تاز فرزند آب این چشم‌هه شتاب

گشته جاری عینشان زین هر دو عین تازه می‌باشد ریاض والدین

خشک گردد برگ و شاخ آن نخیل چون شود چشم‌هه ز بیماری علیل

(مثنوی معنوی، د: ۳۵۸۶-۳۵۸۹)

ب. عشق شاهزادگان به تصویر دختر پادشاه چین

در ابتدای ورود به داستان باید به این سوال پاسخ داد که جای چه چیزی در زندگی شاهزادگان خالی است که مسیر زندگی شان را تغییر می‌دهد و علی‌رغم توصیه‌های پدر از ناکجا‌آبادی که "چین" نامیده می‌شود، سردرمی‌آورند؟ مارتین بویر می‌گوید: "در آغاز رابطه بود." "بویر معتقد بود اشتیاق به وجود رابطه "فطری" و ذاتی است. " هر انسانی در زهدان مادر کائنات را می‌شناسد و هنگام تولد آن

را فراموش می‌کند." کودک "سائق"ی برای ارتباط دارد: ابتدا ارتباط لمسی و بعد "دلپسندترین" ارتباط با یک موجود دیگر. کودک "من"ی نمی‌شناسد؛ او موجودیتی غیر از رابطه نمی‌شناسد." (ن. ک: یالوم، ۱۳۹۸: ۵۰۹) شاهزادگان محبت، قدرت، امنیت، آزادی، رفاه... همه را تجربه کرده‌بودند. اما رابطه‌ای از جنس عشق را تجربه نکرده‌بودند. کیفیت عشق با تمام چیزهایی که دیده و شنیده بودند، متفاوت بود. این تجربه بود که هریک از آنان را به شیوه‌ای از سلوک عاشقانه واداشت. بویر می‌گوید: «وقتی فرد با یک "تو" ارتباط برقرار می‌کند، همه وجودش درگیر می‌شود. نمی‌تواند بخشی از خود را دریغ کند و برای خویش نگاهدارد.» (همان: ۵۰۹)

عشق صورت در دل شاهزادگان چون خلش می‌کرد مانند سنان

اشک می‌بارید هر یک هم‌چو میخ دست می‌خایید و می‌گفت ای دریغ

(مثنوی معنوی، د: ۶-۳۷۶۷-۳۷۶۸)

شاهزادگان بینش درک این دنیای جدید را نداشتند. نافرمانی پدر، جدایی از پدر و سرزمهین اجدادی، ورود به دنیایی متفاوت و ناتوانی درک رازهای دیگری از هستی، منشأ اضطراب آنان بود. آنان از نتیجه طغیان خویش بیم‌ناک بودند. ترس از انتخابشان بر آنان غلبه کرده بود. «ترس از امور بنیادین بشری است، نخستین احساسی که در کتاب مقدس از آن یادمی شود ترس است: وقتی آدم می‌و درخت دانایی را می‌خورد و متوجه می‌شود که بر هنر است احساسی که پیش از شرم به سراغش می‌آید ترس است.» (اسوندسن، ۱۳۹۲: ۲۴)

زامر شاه خویش بیرون امدیم با عنایات پدر یاغی شدیم

نک درافتادیم در خندق همه کشته و خسته بلا بی ملحمه

(مثنوی معنوی، د: ۶-۳۷۷۸-۳۷۸۰)

شاهزادگان بی‌خبر از وادی عشق در ترسی عمیق از انتخاب خود بودند. این ترس به قول هابز ناشی از مفروض پنداشتن آینده‌ای شرربار و ناخواهایند بود. (ن.ک: اسوندسن، ۱۳۹۲: ۶۹)

رو به هم کردند هر سه مفتتن هر سه را یک درد و یک نج و حزن

در خموشی هر سه را خطرت یکی در سخن هم هر سه را حجت یکی

یک زمانی اشکریزان جمله‌شان بر سر خوان مصیبت خون‌فشن

(مثنوی معنوی، د: ۶-۳۸۹۰-۳۸۸۷)

ج. عشق برادر بزرگ تر

«همه سازوکارهایی که آگاهانه در آدمی به انجام می‌رسد خودآگاهی او را می‌سازد. آگاهی از خویشن و جهان پیرامونش زمینه‌های بنیادین خودآگاهی را فراهم می‌کند.» (جانی، ۱۴۰۰: ۲۱۸) شاهزاده بزرگ تر از وجود شعله‌های عشق در خود، آگاهی یافته و نسبت به عشق خود فعال و پایدار است. او با ایمان به عشق خود، به برادرانش می‌گوید:

ان بزرگین گفت ای اخوان من	زان‌ناظار امده به لب این جان من
لابالی گشته‌ام صبرم نماند	مرمرا این صبر در اتش نشاند
دین من از عشق زنده بودنست	زندگی زین جان و سر ننگ منست

(مثنوی معنوی، ۶: ۴۰۵۹-۴۰۵۴)

برادر بزرگ تر از خودآفرینندگی خویش آگاه است و می‌خواهد معنایی جدید به زندگیش ببخشد. زمانی که برادران کوچک تر با ادبیاتی کترل گرایانه می‌خواهند مانع حرکت او شوند، در برابر آنان از انتخاب خود دفاع می‌کند. در اینجا است که اولین بار قوهای آگاهی از مسئولیت و جرئت‌مندی در او نمایان می‌شود:

این همه گفتند و گفت آن ناصبور	که مرا زین گفته‌ها اید نفور
صدر را صبری بد اکنون آن نماند	بر مقام صبر عشق اتش نشاند
من علم اکنون به صحراء می‌زنم	یا سراندازی و یا روی صنم

(مثنوی معنوی، ۶: ۴۱۷۳-۴۱۵۸)

هایدگر می‌گوید این حرف چرندی است که عشق ما را کور می‌کند، بلکه به عکس، عشق ما را وامی دارد چیزهایی را ببینیم که وقتی عاشق نبودیم نمی‌توانستیم ببینیم. (ن. ک: اسوندسن، ۱۳۹۷: ۵۲) شاهزاده بزرگ تر تمامی هستی خود را در عشق جستجویی کرد. اگر او عشق را نمی‌یافت به بقا، آزادی، قدرت و نشاط، که تبلوری از خودشکوفایی است، دست نمی‌یافت. زمانی که معرفت به معرفی شاهزاده می‌پردازد او را عاشقی می‌نامد که شاه و شاهزادگی، قدرت و منصب را بر سر ردادی مقدس عشق باخته است:

شاهی و شاهزادگی در باختست	از پی تو در غریبی ساختست
---------------------------	--------------------------

(مثنوی معنوی، ۶: ۴۴۱۴)

د. عشق در برادر میانی

برادر میانی جز شیفته‌شدن به تندیس شاهزاده چینی و حرکت به سوی سرزمین چین گامی به سوی
وصال به معشوق خویش برنداشت. پادشاه چین بنده‌پروری کرد و او در کنار پادشاه از عشق و لطف
او بهره‌من شد.

۵. عشق پادشاه چین

برادر بزرگ‌تر مورد لطف پادشاه و بهره‌مند از عشق او بود. این عشق او را می‌گداخت و او در
فرایند گداخته‌شدن فردیت رشدیافته و متعالی خود را بازمی‌یافت.

حاصل ان شه نیک او را می‌نواخت او از ان خورشید چون مه می‌گداخت

همچو مه اندر گدازش تازه رو ان گداز عاشقان باشد نمود

(مثنوی معنوی، دا: ۴۵۹۶-۴۵۹۷)

برادر دوم نیز مورد عشق و توجه پادشاه قرارمی‌گیرد و پادشاه انوار حقیقت را بر دل او می‌تاباند و
او به اسرار آفرینش بی‌می‌برد.

شه نوازیدش که هستی یادگار کرد او را هم بدان پرسش شکار

از نواز آن شه زارح نیند در تن خود غیر جان جانی بدید

که نیابد صوفی آن در صد چله در دل خود دید عالی غلغله

(مثنوی معنوی، دا: ۴۶۳۹-۴۶۳۷)

نیاز به قدرت و حق ارزشمندی

الف. نیاز به قدرت و حق ارزشمندی در پادشاه (پدر)

وجود فرزندان علاوه بر آن که برانگیزندۀ عشق و بقا در پدر و مادر است به آنان شخصیت و
هویت جدیدی می‌بخشد که این هویت جدید برایشان قدرت‌آفرین است. قدرتی که در ابتدا
حمایت‌گر و معنوی است و در ادامه می‌تواند به قدرتی سلطه‌جویانه یا کنترل‌گر تبدیل شود. زمانی
پادشاه از قدرت خود برای کنترل فرزندانش استفاده‌می‌کند که آنان اعلام‌می‌کنند قصد سفر دارند.
پادشاهی که عشق، قدرت و مسئولیت پدرانه و شاهانه را داراست ناگهان دچار اضطرابی درونی
می‌شود که او را وادار به کنترل بیرونی می‌کند. او تلاش می‌کند تا پسرانش را از رفتن به قلعه
هوش‌ربایی که زندگی را بر تاج داران تنگ می‌کند مانع شود. کنترل می‌تواند به نرمی نگاهی حاکی از

عدم تأیید یا به شدت تهدید به قتل باشد هرچه که باشد تلاشی است برای مجبور ساختن ما در اقدام به کاری که شاید متمایل به انجام آن نیستیم. (ن.ک: گلسر، ۱۳۹۷: ۲۹) در این داستان، پادشاه با واژه الله و تکرار آندر معنای "از خدا بترسید، از خدا بترسید" فرزندانش را از نزدیکی به قلعه هش ربا بازمی دارد:

الله الله زان دز ذاتالصبور دور باشید و بترسید از خطیر

(مثنوی معنوی، دا: ۳۶۳۵)

اضطرابی که در پادشاه به وجود می آید حاکی از آگاهی او از انتخاب فرزندانش است. ادراک ذاتی و مسئولیت پدرانه که موجب می شود با استفاده از قدرت خود و به شیوه کترل بیرونی فرزندانش را از ورود به آن قلعه برهزد دارد. از دیدگاه گلسر مسئولیت همان انتخاب است هر کس می تواند از مسئولیت برداشتی داشته باشد اما هیچ کس نمی تواند صادقانه بگوید به هنگام انتخاب، ما نسبت به آن چه کردیم، مسئولیت نداریم. اگر مسئولیت اعمالمان را نپذیریم، به موجود خطرناکی بدل خواهیم شد: (ن.ک: گلسر، ۱۳۹۹: ۱۴۲)

هین مبادا که هوستان ره زند که فتید اندر شقاوت تا ابد

(مثنوی معنوی، دا: ۳۶۵۱)

بر اساس نظریه انتخاب اگر پادشاه از کترل بیرونی دست بر می داشت و از نظریه انتخاب استفاده می کرد، امکان رفتن پسران به سوی آن قلعه بسیار کمتر بود:

گر نمی گفت این سخن را آن پدر ور نمی فرمود زان قلعه حذر

خود بدان قلعه نمی شد خیل شان

کیست کز منوع گردد ممتنع چونک الانسان حریص ما منع

(مثنوی معنوی، دا: ۳۶۵۷ - ۳۶۵۹)

ب. قدرت در برادر بزرگ تر

برادر بزرگ تر، زمانی که عجز خود و برادرانش را در برابر عشق به تمثال دختر پادشاه می بیند، از زبان قدرت استفاده می کند. زبانی که به عنوان یک شاهزاده قدرتمند در مواجهه با زیرستان خود برمی گزیند:

ما نه نر بودیم اندر نصح غیر ان بزرگین گفت ای اخوان خیر

از حشم هر که به ما کردی گله از بلا و فقر و خوف و زلزله

ما همی گفتم کم نال از حرج
صبر کن کالصبر مفتاح الفرج

این کلید صبر را آخر چهشد
ای عجب منسخ شد قانون چهشد

(مثنوی معنوی، دا ۶: ۳۸۹۵ - ۳۸۹۲)

هر سه شاهزاده به آگاهی جدید و معنای تازه‌ای در زندگی دست یافته‌اند، اما شاهزاده بزرگ‌تر در صدد عبور از آگاهی به عمل است.

بازی ان توست بر روی بساط خویش را در طبع ار و در نشاط

(مثنوی معنوی، دا ۶: ۳۹۱۳)

به قول نیچه اراده معطوف به قدرت را به کار گیر. «اراده همان چیرگی است؛ اندیشه فرماندهنده در ذات اراده نهفته است» (یالوم، ۱۳۹۸: ۴۱۰) هم اکنون وقت نقش‌آفرینی توست با شور و نشاط نقشت را ایفا کن.

زمانی که برادر بزرگ‌تر انتخاب خود را می‌کند با مخالفت برادران کوچک‌ترش مواجه می‌شود.
برادران کوچک‌تر از کترل بیرونی استفاده می‌کنند و نگران برادر خود هستند:

ان دو گفتگش نصیحت در سمر که مکن زاخطر خود را بی‌ثمر

(مثنوی معنوی، دا ۶: ۴۰۷۱)

پسر بزرگ‌تر پادشاه که خود شاهزاده‌ای قدرت‌مند است متواضعانه و عاشقانه تسلیم پادشاه چین می‌شود. او چون یک عاشق مقتدر در برابر کسی که باید مجاز وصول به معشوق را صادر کند، ظاهر می‌شود.

د معرف شارح حالش شده شاهزاده پیش شه زانو زده

(مثنوی معنوی، دا ۶: ۴۴۰۱)

پادشاه چین با تکیه بر رفتارهای پیونددهنده، حمایت کردن، دلگرمی دادن، احترام گذاشتن، گوش‌دادن و پذیرفتن مورد اعتماد برادر بزرگ‌تر قرار گرفت.

ج. قدرت در برادر میانی

استغنا در برابر فقر قرار دارد. فقر به گونه‌های بسیاری قابل تعمیم است؛ فقر آگاهی، خرد، حکمت، عشق و... در مسیر سلوک، سالک ناآشنا، هرچه جلوتر می‌رود، بر فقر خود آگاه‌تر می‌شود. «موجودات، چه انسان باشند و چه غیر انسان، از حیث هر آنچه هستند، به مبدعالمبادی وابستگی تام دارند، آگاهی از این وابستگی است که موجب پیدایش حالی می‌شود که سنت‌های مختلف از آن به فقر معنوی

تعییر می‌کنند». (ملکیان، ۱۳۸۶: ۲۱۴) سالک زمانی می‌تواند بر این فقر غلبه‌یابد که سلوک خود را با پیرو رازدان و با بصیرت پی‌گیرد و به یاری او از دام‌های راه رهایی‌یابد. برادر میانی تحت حمایت پادشاه چین قرار می‌گیرد و به لطف پادشاه از فقر دانایی رهایی‌می‌یابد و اسرار بر او هویدا می‌شود. اما او ظرفیت درک این دریافت‌ها را ندارد و دچار استغنا می‌شود. این رفتار شاهزاده جوان سخنان مسیح را از انجیل یادآوری می‌کند که «هر که ملکوت خدا را مثل طفل نپذیرد داخل آن نگردد». (انجیل لوقا، باب هیجدهم، آیه ۱۷) «این امور را از دانایان و خردمندان پنهان داشتی و به کودکان مکشوف فرمودی». (انجیل متی، باب پانزدهم، آیه ۲۵؛ انجیل یوقا، باب دهم، آیه ۲۱). «بساطت» و «کوچکی»، در اینجا، معادل همان «فقر»ند. این فقر بنا به طریقت باطنی اسلام به فنا می‌انجامد، یعنی نابودی "من"؟ (ن. ک: ملکیان، ۱۳۸۶: ۲۱۷)

چشمانش به روی حقایقی گشوده شده که فریبنده است. در حال بازشناسی هویت دگرگون شده خویش است. از درک آنچه گشاپیش گر هستی بر او عرضه کرده، عاجز است و مغور به دریافت‌های خویش است:

اندرون خوش استغنا بدید
گشت طغیانی ز استغنا پدید
زین منی چون نفس زاییدن گرفت
صد هزاران ژاژ خاییدن گرفت
(مثنوی معنوی، ده: ۴۷۶۳-۴۷۷۹)

د. قدرت در برادر سوم

برادر سوم قدرت را در بی قدرتی می بیند و اوست که صورت و معنا را می رباید. نیچه می گوید: آنچه کامل شده، هر آنچه رسیده و پخته، خواهان مرگ است. آنچه نارس است، می خواهد زندگی کند. هر آنچه در رنج است، می خواهد زنده بماند تا شاید رسیده و دلخواه شود، دلخواه از آن رو که هر چه فراتر رود، برتر و درخشان تر شود. (ن.ک: یالوم، ۱۳۹۸: ۲۹۵) این جمله نیچه بیان گر سرنوشت این سه برادر و سیز و سلوک آنان است.

وان سوم کاھلترین هر سه بود صورت و معنی به کلی او ربود
(مثنوی معنوی، دا: ۴۸۷۶)

۵. قدرت در پادشاه چین

پادشاه چین در برابر برادر بزرگ‌تر با سکوتی مقتدرانه برخوردمی‌کند. او با کترسل درونی بر شاهزاده قدرت خود را برابر او اعمال می‌کند:

لیک جان با جان دمی خامش نبود هیچ ممکن نه به بحثی لب گشود
این همه معنیست پس صورت ز چیست؟ امده در خاطرش کین بس خفیست
(مثنوی معنوی، دا، ۴۵۹۰ و ۴۵۹۱)

و هنگامی که استغنای برادر میانین را در برابر خود می‌بیند او را به صورت نامحسوس می‌کشد.

نیاز به آزادی

از میان تمام تصاویری که از جهان می‌شناسیم فقط تصاویری که در دنیای مطلوب خود جای-
می دهیم برایمان از همه مهم‌تر است. زمانی می‌توانیم بیشترین آزادی را تجربه کنیم که قادر به اراضی
تصویر یا تصاویر موجود در دنیای مطلوب خود باشیم. اگر تصاویری را در دنیای مطلوبیمان جای دهیم
که دسترسی به آن‌ها ناممکن است، درواقع آزادی خود را ازدست می‌دهیم. هنگامی که تصویری از
قلعه هش‌ربا در دنیای مطلوب شاهزادگان جای‌گرفت، آزادانه و فارغ از تهدیدهای پدر به سوی قلعه
حرکت کردند تا راز حقیقت نهفته در دنیای مطلوب خود را دریابند.

کیست کز منوع گردد ممتنع چونک الانسان حریص ما منع
(مثنوی معنوی، دا: ۳۶۵۹)

آن سه برادر در پرتو عشق، با انتخاب هدفی مشخص و حرکت به سوی باطن ملکوتی خویش، هر
یک به طریقی راه آزادی را برگزیدند. حرکت آنان با درد آغاز شد، ادامه یافت و پایان پذیرفت.

این سخن پایان ندارد ان فریق برگرفتند از پی ان دز طریق
بر درخت گندم منهی زند

(مثنوی معنوی، دا، ۳۶۹۹ و ۳۶۷۰)

در این داستان آزادی بر قدرت و احساس تعلق پیشی می‌گیرد. شاهزادگان با همه تعلق خاطر و احترامی که نسبت به پدر خود قائل هستند؛ پادشاه با تمام عشق و سلطه‌ای که بر فرزندان خود دارد، در برابر آزادی تسلیم می‌شوند و در نهایت آزادی راه خود را می‌باید و زنجیرهای کنترل را می‌گسلد:

این بگفتند و روان گشتند زود هر چه بود ای یار من ان لحظه بود

(مثنوی معنوی، ۶، ۳۹۸۰)

الف. آزادی شاهزاده بزرگتر

شاهزاده بزرگ‌تر تصمیم خودش را گرفته است. او بر "خویش آفرینندگی" خود آگاه است. می‌خواهد از آزادی، عشق، قدرت و ارزش‌مندی را بیافریند:

آن بزرگین گفت ای اخوان من زانتظار آمد به لب این جان من

دین من از عشق زنده بودنست زندگی زین جان و سر ننگ منست

(مثنوی معنوی، ۶: ۴۰۵۹-۴۰۵۴)

مولانا قبل از ورود به موضوع حرکت اولین براذر، انتخاب او و سرنوشتش، در ایاتی که مفهوم کنترل بیرونی و تنبیه از آن‌ها استنباط می‌شود، به مذمت انتخاب او می‌پردازد:

این سزای انکه تخم جهل کاشت وان نصیحت را کساد و سهل داشت

اعتمادی کرد بر تدبیر خویش که برم من کار خود با عقل پیش

نیم ذره زان عنایت به بود که ز تدبیر خرد سی صد رصد

(مثنوی معنوی، ۶: ۳۷۹۶-۳۷۹۴)

در ایات بالا مولانا موضوع عنایت الهی را مطرح می‌کند. با دقت در این عنایت، در آن هم انتخابی مشاهده‌می‌کنیم با این تفاوت که این انتخاب از سوی آن مقام متعال صورت می‌گیرد و آن که در چنین جای‌گاهی قرار می‌گیرد به عشقی فعال، پایدار، آزاد و مولد دست می‌باید. اینجا این سؤال مطرح است که اگر مورد عنایت الهی قرار نگرفتی، چه باید کرد؟ باید انفعال و اسارت را پیشه کرد؟ رفتار و انتخاب پسر بزرگ پادشاه پاسخ این سوال را می‌دهد. کنش او ناشی از رفتار یک انسان بالغ است. انسانی که با اراده آزاد تصمیم می‌گیرد و مسئولیت انتخابش را می‌پذیرد. طالب حاصل کوشش‌های خود است. به فروتنی ناشی از قدرت باطنی دست یافته است. در برابر پادشاه چین، شاهزادگی را رهامی کند و متواضعانه در برابر او زانوی تسلیم می‌زند.

شاہزاده پیش شهزاده زاده معرف شارح حاشیه شده
(مثنوی معنوی، ۶: ۴۰۱)

ب. آزادی در برادر میانی

برادر میانی آزادی خود را در استغنا دید و این همان جایی بود که او را به هلاکت رساند.

خواسته‌ها

گلسر می‌گوید تصاویر دنیای مطلوب هر فرد چند ویژگی اساسی دارد: «خاص و منحصر به فردند؛ تحت تأثیر وقایع خارجی قرار می‌گیرند ولی به وسیله آن‌ها کنترل نمی‌شوند؛ چیزهایی هستند که فرد را برانگیخته و به حرکت و امیدارند.» (صاحبی و سلطانی‌فر، ۱۳۹۵: ۳۶)

انگیزه سفر و ماهیت دنیای مطلوب

در دنیای مطلوب مولانا پیر راهبر جایگاه ویژه‌ای دارد. «حضور پیر دانا در داستان‌ها، تفکر، بصیرت و دانایی را به همراه دارد. پیر دانا دارای آگاهی، بینش، خرد، الهام و از طرف دیگر نمایان‌گر خصلت‌های خوب اخلاقی همچون حل مشکلات و تمایل به یاری است که شخصیت روحانی او را نمایان‌می‌سازد.» (جانی، ۱۴۰۰، ۲۳۶-۲۱۷)

داستان دژ هشربا از جمله داستان‌هایی است که مولانا با تکیه بر تمثیلات عرفانی، شخصیت‌های داستانش و راههایی که هر یک از آنان برگزیده‌اند، به‌وضوح جاگاه پیر را در سفر عرفانی و در دنیای مطلوب شاهزادگان بیان می‌کند:

سایه رهبر به است از ذکر حق یک قناعت به که صد لوت و طبق

(مثنوی معنوی، ۶: ۳۷۸۴)

انگیزه اولیه شاهزادگان از سفر، سرکشی به املاک پدر و تدبیر امر ملک است. آن‌چه تا قبل از دیدار خدا حافظی در دنیای مطلوب آنان جای‌گرفته بود سرزمین پدری با شهرها و قلعه‌های بسیارش بود: عزم ره کردند ان هر سه پسر سوی املاک پدر رسم سفر در طوف شهرها و قلعه‌هایش از پی تدبیر دیوان و معاش

(مثنوی معنوی، ۶: ۳۶۳۰ و ۳۶۳۱)

اما انگیزه سفر در میان راه تغییر می‌کند. دنیای جدیدی در آلبوم تصاویر ذهنی آنان خلق می‌شود. دنیایی فراسوی دنیای ذهنی آنان که هیچ آگاهی از آن نداشتند جز گفته‌های همراه با نگرانی پدر.

الله اللہ زان دز ذات الصور
دور باشید و بترسید از خطر
جمله تمثال و نگار و صورتست
همچو آن حجره زلیخا پر صور

(مثنوی معنوی، دا: ۳۶۳۵ و ۳۶۳۷)

نکته مهم در رسیدن به خواسته‌ها، کارکرد سیستم انگیزشی است. هر فرد برای به دست آوردن آنچه می‌خواهد، برانگیخته‌می‌شود؛ زیرا اگر آن تصویر یا خواسته را به دست آورد، خشنود و خوشحال می‌شود:

این سخن پایان ندارد آن گروه صورتی دیدند با حسن و شکوه

کرد فعل خویش قلعه هش ریا هر سه را انداخت در چاه بلا

(مثنوی معنوی، دا: ۳۷۶۰ - ۳۷۶۳)

شاهزاده بزرگ‌تر در برابر عظمت پادشاه چین، و یاد آن تمثال هر لحظه دردمندتر می‌شد و از دردهای خویش خشنود بود:

ان گداز عاشقان باشد نمـو همچو مـه اندر گدازش تازه رو

(مثنوی، دا: ۴۵۹۶)

نتیجه‌گیری

در بررسی و تحلیل داستان دژ هش ربا از دیدگاه تئوری انتخاب، به این نتیجه رسیدیم که: متنی جهان‌شمول و تأویل‌پذیر است که در آن دیدگاه‌های متفاوت قابل مشاهده است. سلوک سه‌گانه شاهزادگان مؤید اعتقاد مولانا به پلورالیسم در رسیدن به هدف است.

در این راه عشق، آزادی، قدرت و بقا بالهای حرکت هستند. این بال‌ها با تمام نقص‌های خود و سختی‌های راه، پرواز می‌کنند تا به حقیقت دست‌یابند.

در پادشاه (پدر) نیاز به بقا و عشق به فرزندانش از سایر نیازها بر جسته‌تر است.

در برادر بزرگ‌تر، عشق و آزادی، در برادر میانی، قدرت و در برادر کوچک‌تر آزادی از تمام قیود هستی نمایان‌تر است.

در این داستان در چهار مرحله در دنیای مطلوب شاهزادگان تغییر ایجاد می‌شود. اولین تصویر پدرشان است و تصویر بعدی زمانی که پدر نامی از قلعه ذات‌الصور می‌برد. تصویری تازه در دنیای مطلوبشان خلق می‌شود. مرحله بعد زمانی که قدم به داخل قلعه می‌گذارند تصویر دختر پادشاه چین پرنگ‌ترین نقش را در دنیای مطلوب آنان می‌یابد. و بعد از دیدار با پادشاه چین تصویر پادشاه چین در دنیای مطلوبشان خلق می‌شود.

کیفیت این تصاویر در دنیای مطلوب شهزادگان در حرکت آنان به سوی سرزمین چین و تغییر نگرش آنان قابل توجه است. تمثال دختر پادشاه چین تا آخرین لحظه در ذهن شاهزاده بزرگ باقی - می‌ماند بدون آنکه پی‌ببرد معشوق اصلی، خود پادشاه، با او و درکنار اوست. در شاهزاده میانی استغنا همان استکبار است که ذات حق را بر او می‌شوراند و مانع وصال می‌شود. شاهزاده کوچک با فنای خویش بقاپیش را بازمی‌یابد.

هر سه شاهزاده مسئولیت انتخاب خود را می‌پذیرند و هر یک به گونه‌ای در راه معشوق جان می‌سپارند.

هر سه رهروان حرکت از ناسوت به سوی لاهوت هستند. و هر یک راه خود را می‌پیماید.

منابع و مأخذ

- (۱) استعلامی، محمد. (۱۳۸۷). *متن و شرح مثنوی معنوی*. جلد ششم. چاپ نهم. تهران. سخن.
- (۲) اسوندسن، لارس. (۱۳۹۲). *فلسفه ترس*. ترجمه خشايار ديهمى. چاپ نهم. تهران. گمان.
- (۳) _____. (۱۳۹۷). *فلسفه تنهایی*. ترجمه خشايار ديهمى، تهران. نو.
- (۴) امینی، آناهیتا و سرامی قدمعلی (۱۴۰۱). «کارکرد تربیتی اسطوره فریدون و ضحاک بر مبنای تئوری انتخاب گلسر». *فصل نامه علمی تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)*. دوره ۱۴، شماره، ۵۱، صص ۵۹-۸۴.
- (۵) انقوی، اسماعیل. (۱۳۷۴). *شرح کنیر انقوی*. ترجمه عصمت ستارزاده، تهران، زرین.
- (۶) تامپسون، مل. (۱۳۹۸). *من*، ترجمه سونا انزابی نژاد، تهران: گمان، چاپ ششم.
- (۷) جانی، مینا و عقدایی تورج و تلحابی و نوحی. (زمستان ۱۴۰۰). «تحلیل داستان هلال پنداشتن آن شخص خیال را از مثنوی معنوی بر اساس مؤلفه‌های فردیت یونگ». سال هجدهم، شماره ۷۰، صص ۲۱۷-۲۳۶.
- (۸) سیاح زاده، مهدی. (۱۴۰۱). *پیمانه و دانه*. چاپ دوازدهم. تهران. مهراندیش.
- (۹) زمانی، کریم. (۱۳۹۱). *شرح جامع مثنوی معنوی*. جلد ششم. چاپ بیست. تهران. اطلاعات.
- (۱۰) صاحبی علی و سلطانی فر. (۱۳۹۴). *دعوت به مسئولیت پذیری*. تهران: سایه سخن.
- (۱۱) فروم، اریک. (۱۳۶۶). *هنر عشق ورزیدن*. مترجم پوری سلطانی، تهران. مروارید.
- (۱۲) کیرکگور، سورن. (۱۳۷۸). *ترس و لرز*. مترجم عبدالکریم رشیدیان. تهران. نی.
- (۱۳) _____. (۱۴۰۱). *مفهوم اضطراب*. مترجم صالح نجفی. تهران. مرکز.
- (۱۴) گلسر، ویلیام. (۱۳۹۷). *درآمدی بر امید تئوری انتخاب*. مترجم علی صاحبی. چاپ بیستم. تهران. سایه سخن.
- (۱۵) _____. (۱۳۹۸). *واقعیت درمانی*. مترجم علی صاحبی، چاپ پنجم. تهران. سایه سخن.
- (۱۶) _____. (۱۳۹۲). *مدرسه کیفی*. ترجمه علی صاحبی با همکاری فاطمه معین الغربایی، تهران: سایه سخن.
- (۱۷) _____. (۱۳۹۷). *تئوری انتخاب و مدیریت زندگی*. ترجمه علی صاحبی، تهران: سایه سخن.

- (۱۸) گلسر، ویلیام و گلسر، کارل. (۱۳۹۹). *ازدواج بدون شکست*، مترجم علی صاحبی. چاپ ۲۱. تهران. سایه سخن،
- (۱۹) ملکیان، مصطفی. (ترجمه) (۱۳۸۶). *سیری در سپهر جان (مقالات و مقولاتی در معنویت)*، تهران، نگاه معاصر.
- (۲۰) نیکلسون، رینولد الین (۱۳۷۴). *شرح مثنوی معنوی مولوی*، ترجمه و تعلیق حسن لاهوتی، تهران، علمی فرهنگی.
- (۲۱) ووبولدینگ، رابت. (۱۳۹۴). *واقعیت درمانی برای قرن بیست و یکم*، ترجمه حسین زیرک و علی صاحبی، تهران: سایه سخن.
- (۲۲) همایی، جلال الدین. (۱۳۹۴). *دژ هوش‌ربا*، تهران: سخن، چاپ هفتم.
- (۲۳) یالوم، اروین د. (۱۳۹۸). *روان درمانی اگزیستانسیال*، ترجمه سیده حبیب، تهران: نی، چاپ سیزدهم.
- (۲۴) حسینی سعادتی، سید هادی. مؤمنی هزاره، امیر و همکاران. (دی ۱۴۰۱). «بررسی مبانی فلسفی و عرفانی نظریه عشق و نقش آن در هستی، در آثار منظوم عطار». *فصلنامه عرفان اسلامی*، دوره ۱۹، شماره ۷۴، صص ۴۰-۲۱.